

KÖRLEVÉL

Budapest–Fasori Evangélikus Egyházközség

2014. Pünkösd

Lelkészi Hivatal: 1071 Budapest, Damjanich 28/B. • Tel/fax:(+36 1) 3222 806
fasor@lutheran.hu • fasor.lutheran.hu • facebook.com/bpfasor • fasor.blog.hu

*Ó, jöjj, teremtő Szentlélek, Látogasd meg a te néped,
És adj minden teremtménynek Vigasztalást,
Békességet! (Evangélikus Énekeskönyv 231/1.)*

Amikor ezekkel a sorokkal imádkozunk, éneklünk Pünkösd ünnepéhez közeledve, az egész teremttség hangja erősödik fel bennünk, amely újjáteremtésre vár. Mindez messze túlmegy a teremtett világ naponkénti megőrzésén, vagy személyes megmenekülésünk perspektíváján. Mindenek végső újjáteremtésének hite árad belőle.

A Szentlélek munkája nyomán a teremtett világ kiszabadul az idő hatalma alól az örökkévalóságra, a halál hatalma alól az örök életre. Ezt a reményt fogalmazza meg a teológus, *Jürgen Moltmann*:

„Az a teremtett világ, amelyet most a káosz és a megsemmisülés fenyeget, beburkolózik majd Isten örök szeretetének az ölelésébe.”

Krisztus maga hirdeti meg ezt a végső újjáteremtést, amikor Isten országát ígéri a szegényeknek, Isten üdvösségét, teljességre vivő jóságát a betegeknek és Isten megigazító kegyelmét a bűnösöknek. Az újjáteremtés kezdetét veszi Krisztus életre támadásával.

Vasárnaponként ennek az új teremtésnek az ünnepléséhez csatlakozunk. Pünkösd énekünk a *Veni Creator Spiritus* lutheri korálverse is erre hangol.

A pünkösdi lángnyelvek hagyománya, a Jézus tanácsára közösségekben maradó tanítványok tapasztalata, hogy az ötvenedik napon új megvilágításba kerülnek korábbi történeteik. Krisztus újfajta jelenléte és a világosság újjáteremtése összekapcsolódik:

„Ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének az ismerete Krisztus arcán.”
2Kor 4,6

A feltámadással való találkozások beszámolóiban ebben a nehezen körülírható kozmikus világosságban történnek. Felszabadító világosságban.

Amikor a régi tanítványokkal együtt halálos szürkességünkből Teremtő Léle-

kért kiáltunk, egyben arra is készülünk, hogy Krisztus feltámadásával együtt a természet(ünk) is feltámad. A pünkösdi Lélek vezessen abban az isteni igazságosságban, amely kiűzi az erőszak és az igazságtalanság sokrétű gyakorlatát, hogy reménységgel tekinthessünk a jövő felé. Konfirmandusainkra, a nyárra, a szabadság ránk váró pillanataira.

Szülessen újjá bennünk is az a szeretet, amely éppen ezért képes odafordulni a sebezhető és halandó élethez.

Kiáltunk Lélekért a Faszor közösségében! S várjuk a mindeneket újjáteremtő, vigasztaló és békéltető Lélek jövetelét Krisztus ígérete szerint.

Aradi György

2014. május 22-én, lapzártakor,
kaptuk a szomorú hírt,
hogy életének 78. évében elhunyt

Polgár Rózsa

Kossuth- és Munkácsy-díjas
kárpitművész,

Dr. Harmati Béla nyugalmazott
püspök felesége, a Magyar
Művészeti Akadémia rendes tagja,
fasori gyülekezetünk hűséges tagja.

Temetéséről a család később
rendelkezik.

Isten vigasztaló szeretete kísérje a
gyászolókat.

Szent Ágoston Pünkösdi könyörgés

Te lélegezz bennem, Szentlélek Isten,
hogy ami szent, azt akarjam.
Te parancsolj nekem, Szentlélek Isten,
hogy ami szent, mindig azt tegyem.
Te hívogass engem, Szentlélek Isten,
hogy ami szent, azt szeressem.
Erősíts meg engem, Szentlélek Isten,
hogy ami szent, hűséggel megvédjem.
Te őrizd engem, Szentlélek Isten,
hogy szent kegyelmed el ne veszítsem.

A lapban előforduló pünkösdi imádságokat, verseket Pelikán András válogatta.

TÖLTEKEZÉS trostbergi testvérgyülekezetünk küldöttségével

Hosszú évek után ismét meglátogatott minket a trostbergi testvérgyülekezetünk. Bajor vendégeink öt napra jöttek hozzánk. Az idő nagy részét budapesti programok tették ki, de ittlétükbe egy rövid kirándulás is belefért. A 21 főt számláló küldöttséget lelkészük, *Wolfram Hoffman* vezette, aki legnagyobb örömeinkre kórusuk tagjait is magával hozta. Sok régi ismerőst köszönthettünk, de ennél is több volt az új arc, a kíváncsi, érdeklődő, újdonságra vágó tekintet.

Testvérgyülekezetünkkel való kapcsolatunk több évtizedre nyúlik vissza. A kapcsolat létrejöttében elévülhetetlen érdemei voltak gyülekezetünk tagjainak, nyugalmazott püspökünknek *Harmati Bélának*, korábbi lelkészünknek, *Szirmai Zoltán*nak, feleségének, az evangélikus külügyekért felelős *Szirmai Margit*nak, tiszteletbeli felügyelőnknek, *dr. Gálos Miklós*nak, és gyülekezetünk aktív tagjainak, akik közül a teljesség igénye nélkül ki szeretném emelni a *Hullán* házaspárt. Történelminek nevezhető volt a nyolcvanas években a testvércapcsolat

kialakítása. Mindezt a két gyülekezet egymás iránti jelentős aktivitása töltötte ki tartalommal. Sokan az elbeszélésekből ismerjük csak a sok közös programot, a kalandokat sem hiányoló eseményeket, ami aztán annak a szeretetteljes légkörnek a kialakulásához vezetett, ami a kapcsolat ismertetőjegyévé vált.

Az idő haladása változásokat hozott. Lassan kinyíltak a határok, Magyarország az Európai Unió tagjává vált, Trostbergben lelkészváltás volt. Nálunk is többen visszavonultak az aktív szolgálattól. A trostbergiek figyelme az afrikai testvérgyülekezetek irányába fordult, a testvércapcsolat létjogosultsága többekben már-már megkérdőjeleződött.

Jelen látogatással új korszak kezdődött a trostbergi kapcsolat időszámításában. A 2012-es nürnbergi missziós kiránduláson testvérgyülekezetünk küldöttei ismét egymásra találtak. Írásos meghívásunkat elfogadva április végén evangélikus testvéreink Budapestre látogattak. Megítélésünk szerint ez a pár nap nagyon pozitív eredménnyel zárult. Megláttuk az egyen-

rangú partnerség szükségességét, új személyes barátságok szövődtek, kapcsolataink szeretettel töltődött fel és kölcsönös tiszteletet építettünk ki egymás iránt.

Mindehhez persze elengedhetetlen volt a messze földön híres magyar vendéglátás aktív gyakorlása, amiért nem győzünk azóta is köszönetet mondani minden testvérünknek, aki időt és energiát fektetett az esemény sikerébe.

Bajor vendégeink vonattal érkeztek, a közel nyolc órás út ellenére a vonat

percre pontosan érkezett a pályaudvarra. Gyülekezeti termünkben szeretetvendégséggel ünnepeltük megérkezésüket. Szálásukat az Andrassy út egyik mellékutcájában foglaltuk, ami séta távolságban van mind a templomtól, mind a belvárostól. Közülük még sokan nem jártak Magyarországon így már az első este önálló felfedező útra indultak.

Másnap egy professzionális vezető segítségével délutánig tartó városnézésen vettek részt. Este kóruspróbát tartottak templomunkban. Harmadnap reggelén vezetéssel megtekintettük a Parlament épületét. A délelőtt folyamán kis csoportokra váltunk. Fürdő program, iparművészeti Múzeum és a Nagy Vásárcsarnok közül lehetett választani. Úgy tűnt testvérgyülekezetünk képviselőinek nem kellett sok idő a fővárossal történő megbarátkozáshoz. Este hattól tartottuk a zenés áhítatot, ahol lenyűgözve hallgattuk a trostbergi kórust. Az áhítat során Harmati Béla püspök németül prédikált az egybekülteknek.

A templomból a gimnázium dísztermébe mentünk, ahol a német testvérgyülekezet tiszteletére vacsorával egybekötött ünnepséget tartottunk. Beszédet mondtak Szirmai, Hoffman és *Aradi* lelkészek, a gimnáziumot *Hámor Endre* igazgatóhelyettes, presbiter mutatta be. A jó hangulatú estét táncbemutató és közös táncolás zárta.

Az idei év gyülekezeti kirándulását erre a szombatra szerveztük. A buszos kirándulás során megcsodáltuk a román és gótikus stílusban épült ócsai református templomot, felmentünk a ráckevei tűztoronyba. Ráckevén *Maján György* és felesége látott minket vendégül a hamisítat-

lan, pazar dunai környezetben egy fenséges lakomára.

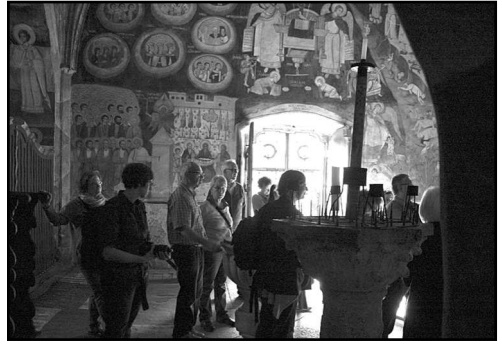
A nap záróeseménye a freskókkal dúsan díszített szerb ortodox templom megtekintése volt.

A látogatás legfelemelőbb része a vasárnapi záró istentisztelet volt. A gyülekezeteink két lelkésze magyar és német nyelven közösen teljesítettek szószéki szolgálatot. Az úrvacsorát Aradi, *Pelikán* és Hoffman lelkészek együtt szolgáltatták ki. Innen siettünk a pályaudvarra, ahol érdekeny búcsút vettünk barátainktól.

Az öt nap eseményei szerencsés sorrendben követték egymást. A programok emelkedő ívet mutattak, minden újabb együttlét hozzá tudott adni az előzőekhez, a távolságtartás – ha egyáltalán volt ilyen – fokozatosan eltűnt, az együvé tartozás érzése nőtt, (testvér)kapcsolatunkat egyre kitapinthatóbb módon áthatotta a szeretet. Mindennek a végén kimondhatjuk, hogy ez több volt, mint egy testvérgyülekezeti látogatás. Aki részt vett az eseményeken, valóban megtapasztalhatta, mit jelent a kölcsönös töltekezés.

Dr. Bartha Tibor felügyelő

Fotó: Domokos János és Dévai György

Igehirdetés a trostbergi testvérgyülekezetünkkel közös istentiszteleten

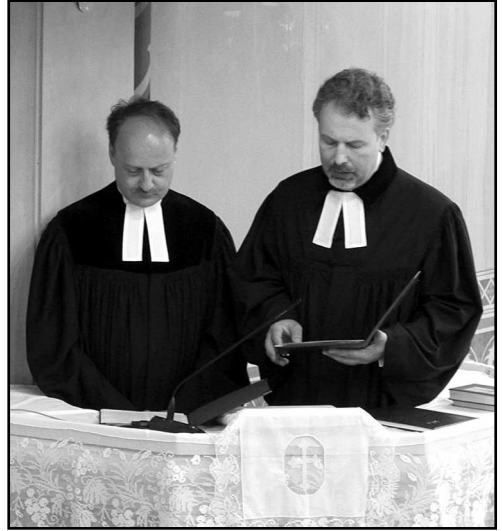
Elhangzott Quasi modo geniti vasárnapján, 2014. április 27-én.
Igehirdető: Wolfram Hoffmann lelkész, Trostberg Christuskirche

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.
Ámen.

Kedves Testvéreim!

„Tudod hány csillag világít a mennynek kék sátorán?” Az anya ezekkel a szavakkal ringatja álomba gyermekét. „Tudod hány felhő vonul át az egész világ felett? Isten megszámlolta őket, hogy egy se hiányozhasson az egész mindenségből, az egész mindenségből.” Az ismert német bölcsődal a csillagos ég sátorát feszíti ki fölénk. Pillantásunkat Istenre irányítja, aki az egész kozmosz felett uralkodik. És még valami, ami a dalhoz tartozik: „Ismer téged, és szeret”. A mennybolt képe Istenről beszél nekünk, biztonságot és békét sugároz.

Hasonló gondolatok töltik el a prófétát, akinek a szavait ma hallhatjuk. Magával visz minket a távoli Babilonba. A Krisztus előtti 6. században az izraelitáknak el kellett hagyniuk a szülőföldjüket, száműzetésbe vitték őket. Már 50 éve ott éltek, és felmerült bennük a kérdés: „Hol van tulajdonképpen a mi Istenünk? Elfelejtett volna minket? Már nem törődik velünk?” Ekkor kezdi el dalát a próféta, és a dal nagyon hasonlít az anya altatódalához: „Tudod hány csillag világít...?” Ézsaiás próféta könyvének 40. fejezetében ez így hangzik: „Tekintetek föl a magasba, és nézzétek: ki teremtette az ott levőket? Előhívja seregüket szám

szerint, néven szólítja mindnyájukat. Olyan hatalmas és erőteljes, hogy egy sem mert hiányozni. Miért mondd ezt, Jákób, miért beszélsz így, Izrael: Rejtve van sorsom az ÚR előtt, nem kerül ügyem Isten elé. Hát nem tudod, vagy nem hallottad, hogy örökkévaló Isten az ÚR? Ő a földkerekség teremtője, nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen. Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi. Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak. De akik az ÚRban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.”

Ézsaiás dala és a bölcsődal egyaránt a mai nap üzenetéhez kötődik. Ezt a vasárnapot Quasimodogeniti-nek nevezik az

egyházi évben. Magyarul ez annyit jelent: „mint az újszülöttek”. A korai egyházban a húsvét utáni első vasárnapot fehér vasárnapnak vagy keresztelő vasárnapnak is nevezték. Ezen a napon fehér ruhába öltözött felnőttek és gyermekek keresztelkedtek meg, és tettek tanúságot arról, hogy a feltámadott Krisztussal együtt a vízbe való alámerülés, vagyis a halál által új életre támadnak fel. Mert az életünknek újjászületve kell megtelnie az élő Krisztussal. Az Isten jelenlétét sugárzó csillagos ég erre emlékeztet minket. „Tekintsetek föl a magasba!” – szólítja fel hallgatóit Ézsaiás. Ott van az ég a csillagokkal: ki teremtette őket? Az izraeliták számára ezt a kérdést tulajdonképpen nem is kell megválaszolni. Isten a világ Teremtője. Sőt, még ennél is több: ismeri teremtésének minden részletét. A csillagok fenséges mennyei serege Előtte vonul fel. Hatalma van az egész kozmosz felett.

Ézsaiás üzenetében egy rejtett utalást is felfedezhetünk. A babiloni emberek ugyanis hittek abban, hogy a csillagok maguk is istenek. Meg voltak győződve arról, hogy a csillagképek a világot tükrözik vissza, és hogy állásukból ki lehet olvasni az emberek sorsát és a világ jövőjét. Ézsaiás ezzel a hiedelemmel szemben teszi fel a kérdést: „*hát elfelejtettétek? A mi Istenünk teremtette a csillagokat és az egész kozmoszt. Ő hatja át a teret és az időt. Isten léte tölti be a világot. És Ő nem feledkezik meg rólatok, megfáradt, kételkedő, szkeptikus népéről.*” Hozzánk is eljut Ézsaiás üzenete? A mi hitünket is erősíti a csillagos ég látványa? Egyetértünk-e *Carl Friedrich von Weizsäcker*

fizikussal, aki a fizika törvényeiben Istent látja visszatükröződni? „Tudod hány csillag világít a mennynek kék sátorán?”

Nem, nem tudom. Hogyan tudnám emberi ésszel felfogni ezt a dimenziót: a mindenséget, amelynek átmérője akár tízmilliárd fényévnyi is lehet, és amely tíztől százmilliárd csillagrendszert foglalhat magába. Egy tiszta, csillagos éjszaka látványa által megsejthetünk valamit Isten nagyságának visszatükröződéséből. A mennybolt látványa azonban csak úgy válhat üzenetté számunkra, ha Isten lelkével és hatalmával eltöltve nézünk fel rá. Ha elér a szívünköz a bölcsődal egyszerűsége is: „Ismer téged és szeret”. Ha ez a kifürkészhetetlen Isten valamilyen személyesen is kötődik hozzánk. Ha a gondolataiban őriz mindannyiunkat. Ha ma is igaz, amiről Ézsaiás annak idején tanúságot tett: Isten erőt ad a megfáradtakkal és erőtlenekeknek, azoknak, akik tudatában vannak saját korlátaiknak.

De vajon nem csak a vallásos emberek kívánsága ez? A mennyei kaszárnya udvarán Isten szép rendben felsorakoztatja a seregeit, és egyedül az Ő parancsa érvényesül. Ám a földi kaszárnyaudvaron korántsem zajlanak ilyen rendezetten a dolgok: sok ország csak vágyakozik a béke után. A globalizáció minden gazdasági előnye mellett sokak számára bizonytalanságot hozott magával. A nemzetközi piacon az egyes országok egyre inkább csak versenytársakként tekintenek egymásra. A magánéletben pedig mindenki elmesélhetné a saját történetét a szenvedésről, betegségről, válságokról és gondokról. Átérezhetjük Ézsaiás kortársai-

nak panaszát, különösen, ha nem jól megy a sorunk: „Az én sorsom biztosan rejtve van az Úr előtt, Isten nem veszi figyelembe az én igazamat. Talán már el is felejtkezett rólam. Az ígéretei a nem teljesednek be ezen a világon, és úgy tűnik, hogy Isten ez nem is érdekli.”

Ma ünnepeljük a húsvét utáni első vasárnapot. Keresztényként úgy kellene éreznünk magunkat, mintha újjászülettünk volna. De ez gyakran nem olyan egyszerű. Húsvét előtt ott van a Nagypéntek. Még fülünkben visszhangzik Jézus utolsó kiáltása a kereszten: „*Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?*” Ézsaiás beszéde igaznak bizonyult: Isten útjai kifürkészhetetlenek. Isten nem hagyta el Jézust a kereszten, és nem feledkezett meg róla. Isten ott van Jézussal a halálban, és a halálon keresztül már előre látja az új életet. Isten oda viszi magával a megfeszített Krisztust, és vele együtt minket is. A feltámadott Jézussal együtt mi is újjászületünk, beleszületünk valami újba: Jézus nekünk is utat tört a halálon keresztül az élet felé. Jézus, ahogy a hitvallásban is mondjuk: alászállott a poklokra. Egészen közel van hozzánk életünk mélypontjain a kereszt által: a szenvedésben, betegségben, válságokban és gondokban. A kozmosz hatalmas Istene Jézusban, a Fiában, egészen kicsi, emberi formát öltött, hogy hozzánk közelebb lehessen. De így is elég hatalmas maradt ahhoz, hogy reményt tudjunk meríteni belőle, kiutat találjunk saját életünk poklából, és hogy újra örülhessünk. Quasimodogeniti: mint az újjászületettek.

Ézsaiás ezt a reménységet akarja közvetíteni a Babilonban sínylődő izraeliták-

nak. „Akik az Úrban bíznak, erejük megújul.” Bízni kell, éberren várni arra, ami Istentől jön. És ez az éberség ad nekünk erőt, így válik a bizalom hús-vér valósággá bennünk. Futnak és nem lankadnak meg: így írja le Ézsaiás azt az életet, amely az Isten iránti éberségből táplálkozik. Isten nekünk is ezt a bizalmat ígéri, amely a húsvét halált legyőző az erejéből sarjad ki. Mert ez lendít át minket a fáradtságon és a gondokon. Ez az a belső szabadság, amely nem csak nekünk, hanem mások számára is jelenvalóvá válhat.

Ebből fakad az ereje például annak a nőnek is, aki minden péntek délután meglátogatja fiatal szomszédasszonyát, aki két agyvérzés után segítség nélkül maradt. Mindig visz neki egy kis süteményt, és együtt kávézgatnak. Régóta így megy ez. Az asszony pedig nem lankad és nem fárad el. Milyen szegények lennénk, ha nem lennének olyan emberek, akik erőt sugároznak. Az az erő érződik rajtuk, amelyből az életük táplálkozik. Az az Isten mutatkozik meg bennük, akiről Ézsaiás tanúságot tesz, aki nem lankad meg és nem fárad el soha. Isten, aki betölti a mindenséget, köztünk él. Ő tudja, „hány csillag világít a mennynek kék sátorán”. Azt is tudja, hogy kik vagyunk: az ő gyermekei, akiket szeret. „Ismer téged és szeret.”

A konfirmandusaimnak nem sokkal a konfirmáció előtt az Élet Gyöngyeit, egy imakarkötőt, ajándékoztam. Hogy hogyan fogják használni, nem tudom. De kaptak egy útmutatást a kérdéshez, amelyet végül Ézsaiás válaszol meg:

„Miért kellene Istenhez fordulnom, ha úgy tűnik, hogy ő semmit sem tud rólam?” Ezzel a gondolattal manapság túlságosan is sokan értenek egyet. „Ha Isten nem érdeklődik irántam, akkor hol keressem az ő igazságát?” Ézsaiás szerint a válasz ott hever a lábaink előtt és a fejünk felett. Nekünk csak az a feladatunk, hogy megtanuljunk bízni. Isten évezredek keresztül óvott minket, gondozta az életterünket, a csodát, amelyet Ő teremtett, a teremtményei iránt való szeretetből.

Ha nehéz helyzetbe kerülünk, hamar elveszítjük a bizalmunkat. Elhagyottnak, elveszettnek érezzük magunkat, és kilátástalannak látjuk a helyzetet. De Isten ígérete így hangzik: „Aki bízik, aki nem önmagát tekinti az élet teremtőjének, az át fogja élni, hogy tenyereken hordozom, és nem hagyom elveszni.”

Sokan, akik egy megtérésélmény után lettek hívők, egy olyan pillanatról beszélnek, amikor megértették: ez az út értelmes és igaz. Ez az út Isten akarata szerint való. És gyakran azt is megértették, hogy Isten megbocsát nekik, és ők is megbocsáthatnak. Ez az új kezdet lehetősége.

Ézsaiás szeretné kinyitni a szemünket: „Ahhoz a Valakihez tartoztok, aki minket, embereket évezredek óta gondoz és megvéd. Hálások lehettek azért, amit átéltek.” Az Istenhez való tartozás kifejezésének egyik módja az imádság. Vigyétek Isten elé a nehézségeket, az Istentől való elhagyottság érzését, és mondjátok el Neki, hogy idegenné lett számotokra. Vagy mondjátok el, hogy mennyire hálások vagytok Neki. Vigyétek elé a meghasonlottságot, a félelmet és a csodálkozást, aztán adjatok Neki időt, hogy úgy válaszoljon, ahogy válaszolni akar. A ti feladatotok a hűség. Ez az az éberség, amelyről Ézsaiás beszél. Kitartani és hűnek maradni. Kapcsolatban maradni Istennel. És bízni abban, hogy az őszinteség az az ösvény, amely az élethez vezet. És ha ebben az Élet Gyöngyei segítenek, akkor teljesítették a feladatukat. Ámen.

Isten békessége, mely minden értelmet felülhalad, őrizze meg szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. Ámen.

(Német eredetiből fordította Jánosa Eszter)

Hittel, hitelesen, hűséggel

Látogatóban néhai dr. Luthár Jenő özvegyénél

Már gyülekeztek a szürke fellegek, de a közelgő tavaszi zápor előtt szerencsére még épp elértem az öreg budapesti bérházat, ahol vendéglátóm – a közelmúltban elhunyt *dr. Luthár Jenő* ügyvéd, egykori országos egyházügyi jogtanácsos felesége, *Jánossy Márta* – lakik. Mihelyt megláttam a kedves, életvidám idős hölgyet, azonnal éreztem, hogy sok érdekes dolgot mesél majd nekem.

– Mit is mondhatnék magának röviden valakiről, akivel 1954-ben kötöttünk házasságot, és az idén bekövetkezett haláláig, vagyis hatvan évig éltünk együtt...? Úgy gondolom, hogy a férjem leginkább talán elkötelezettnek volt nevezhető. Volt benne tartás. Ha ő egyszer elhatározott valamit, ahhoz mindig ragaszkodott.

– *Van ebben a jellemzésben valami „katonás”...*

– Érdekes, hogy ezt mondja, mert az apósomat, aki vend kereskedőcsaládból származott, katonatisztnak nevelték; anyósom pedig egy Pozsony melletti, bazini kisbirtokos családból való volt. Szentgotthárdon éltek, két fiuk született: Lajos és 1929-ben a férjem, Jenő, akit a családban mindenki egyszerűen csak Bibusnak hívott.

– *És őt nem a kereskedelem vagy a katonaság, hanem inkább a jog vonzotta.*

– A soproni evangélikus líceumba járt – a család többgenerációs lutheránussága mindig nagyon fontos volt az ő számára is. Amikor megsúgták neki, hogy a Hortobágyra kitelepített osztályidegen apja

miatt nincs sok esélye a felsőoktatásban, akkor a katonaságnál megszerzett gépkecsi-vezetői tudásával teherautó-sofőrnek ment el a Mélyépítő Vállalathoz. És ez lett a szerencséje, mert így, fizikai dolgozóként már „megfelelő volt” ahhoz, hogy felvegyék a jogra. 1958-ban végzett, és a 9-es számú ügyvédi munkaközösségbe került. Szakmai meggyőződését szem előtt tartva mindig igyekezett a bajbajutottak szolgálatára állni. Tevékenységét a Budapesti Ügyvédi Kamara 2005-ben örökös tiszteletbeli tagsággal ismerte el, aranyoklevelét pedig 2008-ban vehette át.

– *És egyházának is nyújtott jogi segítséget, hiszen országos egyházügyi jogtanácsos, valamint gyülekezetében, a Farsorban presbiter is volt.*

– Valóban rendelkezésre állt minden kérdéses jogi ügyben. Ez a szolgálata is lényeges volt, de én megemlíteném még

azt a fontos munkát is, amelyet a Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium újraindítása érdekében végzett. A férjem ugyanis tagja volt annak a szakértői bizottságnak, amely az intézmény ismételt működtetésének lehetőségeit vizsgálta.

– *Elmondhatjuk hát, hogy Jenő bácsi szakmai és egyházi életútja sikeresnek volt mondható, és emellett persze a magánélete is társával, Márta nénivel az oldalán...*

– A férjem szülővárosában ismerkedtünk meg egy barátnőm révén; de én bizony öt esztendeig nem is vettem őt észre igazán, aztán egyszer csak „mégis” nyakig benne voltunk a szerelemben... (Nevet.) 1954-ben házasodtunk össze, egy évre rá pedig már meg is született a lányunk, Barbara, később a fiunk, Jenő, és ott van még a „harmadik gyermekünk” is, a férjem elsőszülött fia, Péter. Idővel aztán jöttek az unokák – lányomnak három örökbe fogadott gyermeke van –, majd Péter révén a dédunokák is. Csodásak, végtelenül szeretem őket mind.

Amiben csak tudtam, segítettem a férjemet. Bár én más foglalkozást választottam, mint ő – voltam például műszaki rajzoló, bírósági alkalmazott és a szerzői jogvédő hivatal munkatársa is –, mindig érdekelt a jog világa.

– *Jól tudom, hogy talált magának egy speciális foglalatosságot az egyházban is?*

– Én magam ugyan református vagyok, de a férjem révén természetesen jó kapcsolatban voltam az evangélikus gyülekezet vezetőjével és tagjaival is. Kicsivel idősebb vagyok a férjemnél, így előbb mentem nyugdíjba, mint ő, és arra gondoltam, „csinálok valami értelmet”... Így kezdődött a lepramissziós

munka, amelyet nagyon megszerettem, és ahol csak lehet, beszámoltam erről a szolgálatról. Szerencsére számos alkalom adódott erre, mert a férjemmel együtt nagyon szerettünk utazni. Bejártuk a világot, Ausztrália kivételével mindenhová eljutottunk.

Szép és boldog életünk volt. Az a tény, hogy elveszítettem a férjemet, arra ösztönöz, hogy hálát adjak és köszönetet mondjak Istennek a közösen töltött évekért, a társamért, aki nagy ajándék volt számomra az Istentől.

Nagyon szerette az édesanyját, a családját, a finom ízeket és a teremtett világ minden szépségét, a természetet. Mellette lehettem, amikor nemrég eltávozott az élők sorából, és bár már nem maradt ideje arra, hogy még egyszer, utoljára úrvacsorát vehessen, én hiszem, hogy az Úr megbocsátott neki, magához emelte, és hazavitte.

Nekem még biztos van valami dolgom, ezért maradhattam, és remélem, Isten előtt is együtt leszünk majd.

Gazdag Zsuzsanna

Másodközlés az Evangélikus Élet szíves engedélyével; megjelent a lap 2014. május 25-iki számában.

Szent Ágoston Pünkösdi könyörgés

Te lélegezz bennem, Szentlélek Isten,
hogy ami szent, azt akarjam.
Te parancsolj nekem, Szentlélek Isten,
hogy ami szent, mindig azt tegyem.
Te hívogass engem, Szentlélek Isten,
hogy ami szent, azt szeressem.
Erősíts meg engem, Szentlélek Isten,
hogy ami szent, hűséggel megvédjem.
Te őrizd engem, Szentlélek Isten,
hogy szent kegyelmed el ne veszítsem.

Visszatekintés az elmúlt munkaévre

A 2013-2014. munkaév kezdetén, szeptember 15-én tanévnyitó istentiszteletünkön a Soundshine gospelkórus énekelt, a különleges hangulatú istentisztelet végén még hosszan nálunk maradván mutatták be tudásukat és adtak a hallgatóságnak élményeket. A gyülekezeti élet rendszeres és különleges programjai azonban ekkor már javában folytak. Szeptember első hetében elkezdődtek bibliaóráink, családi istentiszteleteink, röviddel ezután pedig hittanóráink és konfirmációi óráink is. Szeptember 10-én nyitottuk meg a *Puchard Zoltán* fotóiból rendezett kiállítását, és ugyanezen az estén kezdődött el az *Inventio con Spirito* kamarazenei sorozatunk második évada *Rákóczy Anna* és *Sík Dóra* hangversenyével.

Szeptember 14-én az *Ars Sacra* eseménysorozatba bekapcsolódva két előadásban is beszélt templomunkban 100 éves oltárképünkről *Cser Judit* művészettörténész. Ugyancsak az *Ars Sacra* keretében másnap este *Dénes István* és *Kukely Júlia* előadásában Wagner istenképéről hallhattak az érdeklődők szóban és zenében bemutatott érdekességeket. Szeptember 21-én a norvég *Tønsberg kórus* hangversenye zárta a szakrális művészetek hetének fadori programjait.

Idén is megtartottuk teremtsünnepi istentiszteletünket, ez szeptember 29-én este volt. Október elején sikeres esperesi hivatalvizsgálat eredményének örülhetünk, a hónap közepén a *Krulik-kvartett* játszott az *Inventio*-sorozatban, majd a hónap végén megnyitottuk *Sipos (S) Gyula* festményeinek tárlatát is gyülekezeti központunkban. A hagyományos re-

formációi emlékfutásra most is csatlakozott hozzánk több környékbeli protestáns gyülekezet és a Pesti Evangélikus Egyházmegye több küldötte is. Október 27-én *Gáncs Péter* püspök úr igehirdetése hangzott el templomunkban, majd négy napos protestáns reformációi sorozatot tartottunk. Reformáció ünnepén a templomunk melletti parkban megtartott MEÖT megemlékezés után templomunkban zárult ez a sorozat.

Novemberben is volt hangversenyünk: *Fenyő Gusztáv* játszotta el Bach *Wohltemperiertes Clavier* című sorozatának teljes első kötetét. November 12-én *Csepregi András* tartott előadást az identitás és tolerancia témakörében. November 23-án presbiteri napot tartottunk, melyen a gyülekezet tisztségviselői közösen dolgoztak a közeljövő programjainak előkészítésén.

Ádventi programjaink sora hagyományosan a gyermekek szeretetvendégségével kezdődött. Ezt követően a karácsonyi időre készülve sokféle, de egyaránt sokat adó zenei programot kínáltunk: december 6-án a Budapest *Bach Consort* kantátaestje volt templomunkban, 11-én *Borbély László* zongorázott Messiaen és Bach műveiből a gyülekezeti teremben, 18-án jazzistentiszteletünk volt a templomban, 21-én pedig *Gálos Miklós* orgonaestje zárta ezt a sort. Közben december 8-án másodlelkész-iktatás volt gyülekezetünkben, a hónap első felében pedig öt helyszínt érintő sorozattal vittük hírét jazzistentiszteleteinknek: Sopron, Szombathely, Békéscsaba, Deák tér, Fasor voltak a helyszínek, ahol ez a nálunk

meghonosodott istentiszteleti forma hallgatható volt.

December 21-én láttuk vendégül hagyományosan a 7. kerületi rászoruló családokat karácsonyi délutánnal, másnap pedig gyülekezetünk gyermekei és családjai számára tartottuk gyermekkarácsonyi esténket, ahol a gyermekek színadarabja, az énekek és az ajándékok már átélhetővé tették az ünnepet. Az ünnepek elmúltával, január elején ismét részt vettünk az Ökumenikus Imahét sorozatában, a január 20-26 közötti sorozatban 23-án voltunk házigazdák. A hónap végén, majd február közepén is volt Inven-tio koncertünk (előbb *Krulik Eszter* majd *Kertész Rita* hangversenye), február végén pedig a Forrás klub keretében Iszák megkötözéséről beszélgettünk.

A tavasz első napján részt vettünk a Déli Evangélikus Egyházkerület ifjúsági találkozóján Soltvadkerten, március 7-én pedig a hagyományos női világimanap istentiszteletén a methodista imaházban. Március 28-án egy dán énekkar énekelt templomunkban, április 2-án pedig új tárlatot nyitottunk gyülekezeti termünkben: *Koncz Gyöngyi* festményei láthatók azóta is.

A húsvéthoz közeledve április 8–11-ig *Sefcsik Zoltán* szekszárdi evangélikus lelkész tartott igehirdetés-sorozatot „*A boldogság nyomában – Jézus nyomában*” címmel. 13-án ismét jazzistentiszteleten játszott templomunkban a *Monamo*, másnaptól, a nagyhét első napjaiban szokás szerint a Deák téri gyülekezettel közösen tartottunk lelki sorozatot az ünnepre készülve. Nagyheti és húsvéti istentiszteletek sorozatával (köztük a különleges hajnali istentisztelettel) ünnepeltük Krisztus szabadítását az idei esztendőben is.

Április 30-án *Rozmán Lajos* és *Borbély László* adott elő 20. századi és kortárs zeneműveket, másnaptól háromnapos konfirmandus tábort tartottunk Balatonbogláron. Május 15-én házigazdaként vettünk részt az országos lelkész-köri találkozóon. Mennybemenetel ünnepe körül zárul majd az *Inventio con Spirito* sorozat és a Forrás klub idei évada is, majd a pünködsdi konfirmációt követően tanévzáróval zárjuk idei évünket.

Pelikán András

Mennybementel ünnepén 2014. május 29-én, este 6 órától

tartjuk ünnepi istentiszteletünket.

Az istentiszteletet a gyülekezeti termünkbe átvonulva presbiteri ülés követi. A presbiteri ülés keretében szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik a trostbergi testvérgyülekezet látogatásakor aktív segítséget nyújtottak, és 20 órától levetíteni a trostbergiek itt tartózkodásáról szóló, *Dévai György* által összeállított filmet.

SEGÍTŐINK VOLTAK: Dr. Bartha Tibor, Dévai György, Maján György és felesége Márta, Dr. Hullán Lehel és felesége Pirooska, Dr. Krivanekné Hullán Eszter, Szirmai Zoltán és felesége Matika, Aradi György, Pelikán András, Gálos Miklós, Hámor Endre, Dr. Harmati Béla, Liptay Sándorné, Kövér Erzsébet, Jónás Zoltánné, Dévény Zoltán, Domokos János, Koltai Anna, Lakatos Tamásné, Lukáts Katalin, Mészárosné Wehovszky Éva, Bella Cecília, Kovács Viktor és Mózes Borbála.

Kanpis tábor

képes
beszámoló

Balatonboglár május 1-3.

Inventio con Spirito

A kamarazenei sorozat második évadjának végéhez értünk.

Az évadzáró koncert ezúttal is gyülekezeti központunkban lesz, időpontja

május 27-én, kedd este 7 óra.

Pogácsa és bor mellett a hangverseny után beszélgetésre nyílik alkalom, amelyben az előadók is mesélnek a darabokkal kapcsolatos saját élményeikről, és bármilyen kérdésre szívesen válaszolnak.

A belépés díjtalan. A terem méretei és hangulata miatt a zenészek által is kedvelt közvetlen élményben lehet része minden érdeklődőnek.

Jézus Krisztus feltámadása után számos alkalommal jelent meg tanítványai előtt és tovább tanította, vezette őket. Negyven nappal később jött el a tanítványok életében a fordulat, amire addig készültek, hogy Mesterük nincs elérhető fizikai közelségben, immáron bekövetkezett. A Szentlélek pünkösti kiáradásáig a tanítványok félelemben életek, pedig Jézus bizatta őket azzal, hogy elküldi a Pártfogót. Mégsem volt elég erejük ebben a hitben erősnek maradni. Pünkösd után aztán már egészen más-képp tekintettek vissza Jézus búcsúszavaira is: „*Menjetek el, tegyetek tanítványá minden népet...*”

Mi, mai keresztények e szavak erejének is köszönhetően vagyunk Krisztus egyházának tagjai. Így emlékezünk és ünneplünk most is. Jézus mennybemenetelének ünnepe idén **május 29-én** lesz. Ebből az alkalomból hívunk mindenkit **este 6 órakor** templomunkba, ünnepi istentiszteletre.

Forrás klub

A 20-as, 30-as korosztály számára szervezett Forrás klub idei sorozatának záró alkalmára hívunk minden érdeklődőt. Azokat is hívjuk, akik idén nem, vagy akár ég sohasem voltak velünk ilyen estén, és persze azokat is, akik törzstagokként járnak vissza a hónap utolsó szerdáján este. **Május 28-án 18 órától** az alkalom fókuszba állított témája a megbocsátás lesz. Egy rövidfilm megnézésével és az azt követő beszélgetéssel kerülhetünk közelebb e mindenkit érintő és nehéz témához. Hányszor kell megbocsátani? Vannak-e határok a megbocsátásban. El tudjuk-e fogadni a bocsánatot? Ehhez hasonló kérdéseket bárki feltehet, aki eljön...

Hrabanus Maurus himnusza

Add, megértsük jól az Atyát
Teáltalad és egy Fiát,
És kettőjüknek Lelke, Te,
Légy örökre lelkünk hite.

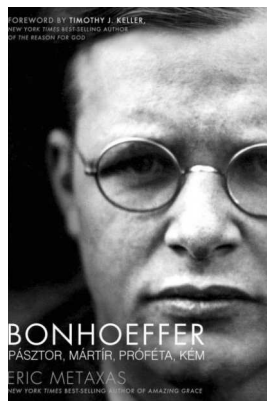
Eric Metaxas: BONHOEFFER Pásztor, mártír, próféta, kém

KÖNYVISMERTETŐ; KIADTA AZ IMMANUEL ALAPÍTVÁNY,
FORDÍTOTTA: BERÉNYI GYÖRGY ÉS KRISZT ÉVA

Dietrich Bonhoeffer nem ismeretlen a magyar olvasó számára, hiszen néhány írása, a hegyi beszédet értelmező *Követés*, vagy a személyes és radikális gondolatokat tartalmazó *Börtönlevelek* sokakhoz eljutott, az *Áldó hatalmak oltalmába rejtve* című versére írt éneket pedig országszerte istentiszteleteken éneklük. *Eric Metaxas* munkája viszont még nekik is újdonságot jelenthet, hiszen ez az első olyan részletes magyar nyelvű életrajz, amely úgy kíséri végig Bonhoeffer rövid, de hihetetlenül sűrű életét, hogy belehelyezi Németország történetébe, 1906 és 1945 között. Az ő tapasztalatainak és gondolatainak keresztül kapunk képet az első világháború előtti császárságról, ami az arisztokrácia és a felső középosztály számára az időtlen stabilitást jelentette, a háborúról, amelynek végén az egyik bátyja is értelmetlen halált halt, a Weimari Köztársaság vergődéséről, majd a náci uralom hátborzongató valóságáról, egészen 1945. április 9-ig, amikor Hitler személyes parancsára néhány társával együtt a flossenbürgi koncentrációs táborban kivégzik. Bonhoeffer egészen különleges látószögben mutatja meg ezt a gyakran és sokféleképpen végigkísért történetet, ami az olvasót néha azonosulásra hívja, máskor eltávolítja, de mindig elemi kérdések megfogalmazására készíti: mit gondoltam volna, mit tettem volna az ő helyében?

Dietrich Bonhoeffer rövid életét ellentmondások jellemzik, ezek között,

ezek ellenére igyekezett teljes életet élni. Pietista keresztény anya és agnosztikus pszichiáter apa nevelte, ő pedig mindkettőjük szellemi örökségéhez ragaszkodott. Teológiát tanult, lelkes lett, de nem zárkózott be egyháza védett és belterjes világába, hanem nagyobb közösségének a sorsa foglalkoztatta. Ígéretes tudós volt, de az egyetem világánál mélyebben érintette, ha külvárosi kamaszokat taníthatott. Otthon volt nyelvében és kultúrájában, döntő felismeréseit mégis külföldön szerezte, akár a Szent Péter bazilikában, akár a harlemi fekete közösségben. Kiváltságos környezetben élt, mégis az elsők közt értette meg, hogy ha a náci uralom a zsidókat fenyegeti, akkor Jézus Krisztus egyháza-nak mellettük van a helye. Gyűlölte az erőszakot, mégsem háritotta el, hogy részt vállaljon egy olyan összeesküvésben, amely Németországot akár a gyilkosság árán is meg akarta szabadítani Hitlertől. Szíve mélyéről vágyott a szeretetre, mégsem kötötte meg azokat a kompromisszumokat, amelyek egy kapcsolatot vagy közösséget az igazság rovására fenntartottak volna. Ennyi ellentmondást lehetetlen egy rövid és kihívásokkal szemben felőrlődő élet során elrendezni, nem csoda, hogy Bonhoeffer inkább kérdéseket hagy ránk, mint lekerekített

válaszokat. Élettörténete ma is felzaklató olvasmány – de jól tesszük, ha egy ideig együtt élünk a kérdéseivel.

Pásztor, mártír, próféta, kém – az életrajz amerikai szerzője biztos kézzel emeli ki Bonhoeffer életének csomópont-jait. Mind a négy szerep az övé volt, szétválaszthatatlanul, mégis, élete több volt, mint a négy egyen-egyenként is

összetett szerep együttese. Annyira több, hogy még élete vége felé is fel kellett tennie a kérdést: Ki vagyok én? – amit nem tudott megválaszolni. A választ Istenétől várta, akinek az akaratát akkor is teljesíteni akarta, ha nem értette, miközben hitte, tudja, hogy kicsoda ő, miről szól az ő élete.

Dr. Csepregi András

Ó boldog, túlcsondulóan
boldog lélek,

amely megérdemli,
hogy Isten megigézze,
s a Szentlélekkel való egység révén
kizárólag Istent szeresse Istenben,
ne pedig önmagából valamit...

Ez a cél, ez a beteljesedés,
ez a végső tökéletesség!

Ez a béke,
ez az Úr öröme,

„gyönyörködés a Szentlélekben”,
„mennyei csend”.

Wilhelm Saint-Thierry

Pünkösd

Befejezted, Uram, megváltásunk egész művét. Megadtad apostolaidnak Szentlelkedet. Elküldted őt, hogy az igazságot megerősítse a szeretet által.

Ez ideig nádszálak voltak tanítványaid. A szeretet által oszlopokká erősödtek. Ezt a Lelket kérem tőled. Tekintsd hát egyszerűségemet, növeld szeretetemet, hogy neked tetsző módon teljesíthessem akaratodat, s mindazt, amire rendeltél.

*II. Rákóczi Ferenc
imádságából*

Szárnyalj! – Szélrózsa Országos Ifjúsági Találkozó 2014. július 16-20.

A legutóbbi Szélrózsa egyik előadásában *Klaus Douglass* német evangélikus lelkész tálcán kínálta a következő találkozó témáját, amikor a következő történetet idézte:

„Egy ember sétál a természetben, a hegyekben, és talál egy nagyon fiatal madarat. Egy sást. És mivel nincsenek ott a madár szülei, fogja magát, magával viszi, és otthon a tyúkok közé teszi. És ez a sas ott, a tyúkok között nő fel. Egyre nagyobb lesz, de mégis tyúkok között él. Egyszer eljön hozzá egy ismerőse látogatóba, megnézi a farmot, és meglátja ezt

a madarat, és megkérdezi: „Ez egy sas, nem?” Ekkor az ember azt mondja, hogy nem, ez egy tyúk. Lehet, hogy korábban sas volt, de most már a tyúkok között él; úgy is eszik, úgy is él, úgy is mozog, mint egy tyúk. A barát azt mondja, hogy nem, ez tényleg egy sas, és meg fogom neked mutatni. És fogja ezt a sást, aki eddig a tyúkok között élt, felemeli a kezében,

és azt mondja neki: „Sas, repülj!” És a sas mit tesz? Látja a tyúkokat maga alatt, leugrik, és újra elkezd csipegetni a magokat. Ekkor a barát azt mondja: „Látod? Tényleg tyúk.” De a barát azt mondja, hogy „Nem, dehog, mindjárt látni fogod, hogy ez valóban egy sas.” Fogja magát, megint fogja a madarat és felmászik a tetőre. Megint kezébe veszi a madarat, az ég felé tartja, és azt mondja neki: „Te sas vagy! Nem tyúk. Repülj!” A sas újra lenéz, megint meglátja a csirkéket, és fogja magát, szépen, lerepül hozzájuk, és megint elkezd a magokat keresni. Újabb nevetés: „Látod, ez egy tyúk.”

A barát megint azt mondja, hogy „Nem, ez egy sas, hiszen egy sasnak a szíve van benne.” Újra megfogja a madarat, és elmegy vele egy nagy hegy tetejére. És innen már nagyon távolinak tűnik a tanya, a tyúkokkal, mindennel együtt. Az ég felé tartja a madarat és megint mondja, hogy „Te sas vagy! Te azért születted, hogy repülj, nem pedig azért, hogy lent legyél a földön. Egy sas szíve van benned, tehát repülj!”

A sas nem csinál semmit, egyszerűen ülve marad. És akkor úgy tartja az ember a madarat, hogy lássa a napot. És megint elmond-

ja, „Te nem a földhöz, hanem az éghez tartozol. Egy sas szíve van benned, tehát repülj!” A sas egy kicsit megremeg, látja a napot, kiterjeszti a szárnyait és elrepül.”

Az én üzenetem a számotokra ez: egy sas szíve van bennetek, repüljtek! Az éghez tartoztok, és nem a földhöz. Nem az a feladatotok, küldetésetek, hogy a földön kapingáljatok és magokat keressetek, hanem szárnyaitok vannak, repüljtek! Szeretnék benneteket bátorítani, hogy terjesszék ki a szárnyaitokat!

Forrás: www.szelozsatalalkozo.hu

Tekerjünk a Szébrózsára!

Váralja - Soltvadkert biciklitúra

2 nap alatt 115 km

Program:

- ✓ **2014. július 15. 8⁰⁰ óra**
 - Váralja - Fadd-Dombori (~55km)
 - Este vacsora, játék, ének, beszélgetés és szállás
- ✓ **2014. július 16.**
 - Fadd-Dombori - Soltvadkert (~60km)
 - reggeli+ebéd (szendvics), megérkezés, lagyi, Szébrózsai!
 - az ár kb. 2000 Ft lesz a két napra (szállás+3 étkezés)

Jelentkezés itt: [Facebook.com/events/540549426066723](https://www.facebook.com/events/540549426066723)

További infók: Antal Bálint: +36 20 824 6369
antaltalinti@gmail.com

Magashegyi Underground 2014. július 16-20. **Szébrózsai** **Kavalcsky**

Čecho Macho Részletek: www.szelozsatalalkozo.hu és még sokan mások...

Kedves Szülők és Gyerekek!

Szeretettel várjuk alsós barátainkat, ismerőseinket és hittanosainkat hagyományos keszöhidegkúti nyári táborunkba. Az idei évben a közöttünk sátrat verő Isten nyomába eredünk.

A Biblia elbeszéli, hogyan jön Isten egyre közelebb az emberhez. Közös hetünk során erre a közeledésre próbálunk majd figyelni. Sátrat verünk, mint egykor Mózes népe a pusztában. Megformáljuk az istentisztelethez méltó kegytárgyakat, és berendezzük velük sátrunkat. Másnap a Salamon királyról elbeszélte történetre hagyatkozva „átépítjük” a keszöhidegkúti templomot, leválasztjuk a szentélyből a Szentek Szentjét, keressük Isten intenzív jelenlétének helyét. A harmadik napon Jézus érkezésére készülünk, tőle próbálunk tanulni. Követjük a domboldalra, igyekszünk a közelebe férközni, fa tetejéről hallgatjuk tanítását az Atyáról. Ha szállást vesz nálunk, mint egykor Zákheusnál, vele töltjük az estét. Másnap a vigasztaló Szentlélek vezetésére hagyatkozunk. Jézus ígéretében bízva hívjuk Őt, hogy legyen velünk. Adjon lendületet önmagunk meghaladásához, a másik ember felé való odaforduláshoz, hogy megnyílhassanak a gátak, és a teremtett világ szépsége áramolhasson át rajtunk.

Záró napunk Istentiszteletét közösen felépített sátrunkban végezzük. Ezt követően kerül sor a sátorbontásra, s egyben a táborbontásra. A ponyvától, a helyszíntől és egymástól búcsút veszünk, de reménység szerint Isten szeretete tovább kísér majd minket utunkon, nyarunkon, s az elkövetkező tanévben is.

A tábor időpontja: 2014. június 16-20.

Helyszín: Keszöhidegkút, Találkozások Háza

A tábor díja: 13 000 Ft

Jelentkezési határidő: 2014. április 20.

Érdeklődni és jelentkezni lehet:

Koltai Anna hitoktatónál (+36 20 824 2853 • anna.koltai87@gmail.com)

Durst Mónika hitoktatónál (+36 20 824 5355 • moni.durst@gmail.com)

Várunk szeretettel!

KONFIRMÁCIÓI VIZSGA

2014. május 7-én (szombat) 10 órakor
a gyülekezeti teremben

KONFIRMÁCIÓI ÜNNEP - PÜNKÖSD ÜNNEPÉN

2014. június 8-án, 11 órakor úrvacsorai
istentisztelet keretében.

Mindkét pünkösd ünnepi istentiszte-
leten (9:30-tól angol és 11 órától)
a svédországi Östersund evangélikus
gyülekezetének énekkara szolgál.

PÜNKÖSDHÉTFŐN

2014. május 9-én 11 órakor, úrvacsorai
istentisztelet.

*Erősítsd meg, Istenünk, amit cselekedtél
értünk, és ne hagyd el népedet, kezeid
alkotását! Erősítsd meg, Jézusunk, amit
cselekedtél értünk, és tartsd meg, akiket
megváltottál véred árán! Erősítsd meg,
Szentlélek Isten, amit cselekedtél értünk, és
egyesítsd híveidet békességben!*

**Köszönetet mondunk mindazoknak,
akik adójuk 1%-átval támogattak.**

Magyarországi Evangélikus Egyház:

0035

**International
English language Service**

**at Budapest-Fasor
Evangelical-Lutheran Church**

**in the 2nd and 4th Sunday
of the Month at 9:30 am.**

address:

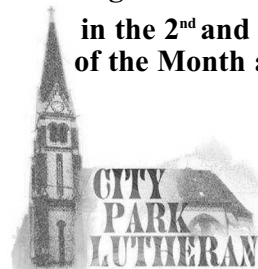
Városligeti fasor 17.

tel:

+36-20-770-3700

email:

fasor@lutheran.hu

fb: <https://www.facebook.com/city.park.lutheran>

**TANÉVZÁRÓ HÁLAADÓ ISTENTISZTELET
TE DEUM**

2014. június 15-én 11 órakor

TANÉVNYITÓ ISTENTISZTELET

VENI SANCTE

2014. szeptember 14-én 11 órakor

Mindkét alkalomra hívjuk óvodás kortól
az egyetemi hallgatókig, illetve a peda-
gógusokat, oktatókat bölcsődétől a felső-
oktatásig, akik hivatásuk gyakorlásában
Isten áldását várják.

2014. június 29-én, 11 órai istentisztele-
tünket követően a 20. századi diktatúrák
és az ország katonai megszállása idején
elhunyt polgári áldozatok emlékművénél
koszorúzással és imádsággal emlékezünk.

**BUDAPEST-FASORI
EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LELKÉSZI HIVATALA**

1071 Budapest, Damjanich u. 28/B. fsz. 1.

HIVATALI ÓRÁK

hétfőtől péntekig 9-13 óráig

TELEFONSZÁMAINK

Aradi György lelkész: +36-20-824-5371

Pelikán András másodlelkész: +36-20-824-8726

Lakatos Tamásné (Matild) hivatalvezető:
+36-20-770-3700

Koltai Anna hitoktató: +36-20-824-2853

Aradiné Durst Mónika hitoktató:
+36-20-824-5355

Gálos Miklós kántor: +36-20-770-3533

Jónás Zoltánné (Edit néni) egyházfi:
+36-20-770-3702

**BUDAPEST-FASORI EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG**

OTP 11705008-22506573

Köszönjük támogatását!